



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Bc. Kryštofem Hornem v právní věci

žalobce: **ZPĚTNÝ LEASING, s.r.o.**, IČO: 11850400
se sídlem Nová výstavba 218, Obrnice
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
sídlím Husovo Náměstí 139, Ledec nad Sázavou

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlím Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2025, č. j. 035120/2025/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný pro opožděnost zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Český Brod (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 3. 7. 2024, č. j. S-MUCB 24000/2023/ODŽÚ-Štef (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „zákon o silničním provozu“). Tohoto přestupku se žalobce měl dopustit tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užívání několika různých jím provozovaných vozidel byly dodrženy povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, a to v celkem 5 popsanych případech v období od 7. 4. 2023 do 6. 5. 2023 blíže neurčenými řidiči vozidel provozovaných žalobcem.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

2. Za spáchaný přestupek byla žalobci v souladu s § 125f odst. 4 s odkazem na §125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu uložen správní trest pokuty ve výši 2 500 Kč. Vedle toho byla žalobci podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) ve spojení s § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., kterou se stanoví pašální částka nákladů řízení uložena povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

3. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
4. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
5. Účastníci na výzvu soudu v poskytnuté lhůtě nesdělili, zda souhlasí, aby bylo ve věci rozhodnuto bez nařízení jednání, proto lze s poukazem na § 51 odst. 1 s. ř. s. mít za to, že souhlas s tímto postupem vyjádřili *implicitě*. Soud proto o věci rozhodl bez nařízení jednání.

Podstatný obsah správního spisu

6. Správnímu orgánu I. stupně bylo ze strany Městské policie Český Brod postoupeno několik oznámení o podezření ze spáchaní přestupku dle 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu spočívající v překročení maximální dovolené rychlosti jízdy, kterých se dopustili řidiči vozidel provozovaných žalobcem.
7. Protože správní orgán I. stupně totožnost řidiče, který se shora uvedeného přestupku dopustil, nezjistil, uznal příkazem ze dne 11. 10. 2023, č. j. MUCB 24000/2023/ODŽÚ-Hrá, doručeným žalobci dne 13. 10. 2023, žalobce vinným přestupkem provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu a uložil mu pokutu ve výši 2 500 Kč. Proti příkazu podal žalobce v zákonem stanovené lhůtě odpor, čímž došlo ke zrušení příkazu.
8. Do spisu byla založena plná moc, kterou žalobce podle § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu zmocnil pana V. Ch. k zastupování *pro všechna řízení o přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Platnost plné moci není časově omezena*. Plná moc byla digitálně podepsána.
9. Správní orgán prvního stupně na základě podaného odporu zaslal zástupci oznámení o pokračování v řízení a nařídil konání ústního projednání přestupku dne 12. 6. 2024, na které se žalobce bez řádné omluvy nedostavil, pročež bylo přikročeno k projednání přestupku v jeho nepřítomnosti.
10. Řízení před správním orgánem I. stupně bylo zakončeno vydáním prvostupňového rozhodnutí ze dne 3. 7. 2024. Rozhodnutí bylo doručeno zástupci žalobce dne 12. 7. 2024 a byla na něm vyznačena doložka právní moci ke dni 30. 7. 2024. Následně jej správní orgán I. stupně zaslal dne 24. 1. 2025 též přímo žalobci.
11. Žalobce dne 9. 2. 2025 podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. Uvedl, že nebyl pro toto řízení zastoupen.
12. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání jakožto opožděné zamítl. V napadeném rozhodnutí uvedl k žalobcem tvrzenému zániku odpovědnosti za přestupek, že toto je

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

jednoznačně vyvráceno, neboť správní orgán I. stupně správně vyhodnotil do spisové dokumentace založenou prezidiální plnou moc jako plnou moc procesní dle § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu i pro probíhající řízení. K danému odkázal na závěr poradního sboru ministerstva vnitra ke správnímu řádu č. 141/2014, který se touto otázkou zabýval a uvedl, že prezidiální plná moc předložená v rámci již probíhajícího správního řízení má být posouzena jako procesní plná moc pro celé řízení dle § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu a až následně v budoucnu jako prezidiální plná moc. Vzhledem k tomu tak bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno správně zmocněnci, kterému ode dne doručení běžela lhůta k uplatnění řádných opravných prostředků. Jejím marným uplynutím nabylo rozhodnutí právní moci.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

13. Žalobce v žalobě především namítá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí vykládá plnou moc chybně. Jelikož jde o plnou moc prezidiální, vztahovala by se až na v budoucnu zahájená řízení, nikoliv na řízení, ve kterém bylo vydáno napadené rozhodnutí.
14. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkazuje na argumentaci v napadeném rozhodnutí. Znovu odkazuje na závěr poradního sboru ministerstva vnitra ke správnímu řádu a uvádí, že prezidiální plná moc předložená v rámci již probíhajícího správního řízení má být posouzena jako procesní plná moc pro celé řízení dle § 33 odst. 2 písm. b) a až následně v budoucnu jako prezidiální plná moc. V této souvislosti taktéž odkazuje na rozhodnutí NSS ze dne 28. 7. 2021, sp. zn. 15 A 20/2019-52. Setrvává na stanovisku, že žalobce byl pro účely správního řízení zastoupen. Žalovaný poukázal též na rozsudek zdejšího soudu ze dne 2. 7. 2025, č. j. 50 A 11/2025, který danou plnou moc posuzoval shodně jako žalovaný.

Posouzení žaloby

15. Krajský soud předeseílá, že klíčovou otázkou v dané věci je, zda byl žalobce v řízení o přestupku zastoupen zmocněncem. V daném případě měl žalovaný zjevně za to, že žalobce byl v řízení o přestupku ode dne založení plné moci zastoupen zmocněncem. Žalobce naopak zastává názor, že šlo o prezidiální plnou moc, která se na již zahájené řízení o přestupku nevztahovala, proto žalovaný nemohl doručovat napadené rozhodnutí zmocněnci, ale měl ho doručovat žalobci.
16. Dle § 34 odst. 2 správního řádu pak platí, že s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, se doručují písemnosti pouze zástupci.
17. Pro posouzení věci je podstatná právní úprava zastoupení na základě plné moci obsažená v § 33 správního řádu. Podle § 33 odst. 1 správního řádu si účastník může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí, plnou moc lze udělit i ústně do protokolu.
18. Ustanovení § 33 odst. 2 správního řádu upravuje čtyři základní typy zmocnění z hlediska rozsahu, v jakém plná moc opravňuje zmocněnce, aby za zmocnitele ve správním řízení jednal. Zmocnění tak může být uděleno:
 - a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení,
 - b) pro celé řízení
 - c) pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen

a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě udělena do protokolu, nebo

d) v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona.

19. V duchu tradičního pojmosloví se tak pod písmenem a) skrývá prostá plná moc, pod písmenem b) procesní či také generální plná moc a pod písmenem c) tzv. plná moc prezidiální. K tzv. prezidiální plné moci dle § 33 odst. 2 písm. c), jak plyne z formulace správního řádu, se váží vyšší formální požadavky, které je nutno naplnit, aby se o tento typ plné moci jednalo. Takové zmocnění může být uděleno pro neurčitý počet řízení, která se však vždy musí vztahovat k určitému předmětu řízení, to znamená k určité věci nebo činnosti konkrétní osoby. Tato skutečnost přitom musí být z obsahu plné moci jasně patrná. Podpis na prezidiální plné moci pak musí být úředně ověřen a plná moc musí být uložena u věcně a místně příslušného správního orgánu do zahájení správního řízení (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2016, č. j. 30 A 63/2015-44, 3464/2016 Sb. NSS).
20. Jazykovou metodou výkladu ustanovení § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu lze dojít k jednoznačnému závěru, že vůči správnímu orgánu je prezidiální plná moc účinná až od okamžiku, kdy mu byla předložena. Není-li prezidiální plná moc předložena správnímu orgánu před zahájením správního řízení, nelze se jí dovolávat v průběhu tohoto správního řízení. Dle doktríny lze však zřejmě akceptovat i to, aby plná moc byla u příslušného správního orgánu uložena současně se zahájením daného správního řízení (FIALA, Z., FRUMAROVÁ, K., VETEŠNÍK, P., ŠKUREK, M., HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V., SOVOVÁ, O., SCHEU, L. *Správní řád: Praktický komentář*.) Zákonodárce však touto úpravou dal zřetelně najevo temporální omezení, které pro užití tohoto typu plné moci v řízení platí.
21. Praxe se v minulosti zabývala otázkou, zda předložená plná moc, která nenaplnuje požadavky kladené správním řádem na náležitosti tzv. prezidiální plné moci dle § 33 odst. 2 písm. c), může být považována za plnou moc tzv. procesní dle § 33 odst. 2 písm. b). V tomto ohledu byl učiněn závěr, že je nutno dbát na úmysl zmocnitele a zmocněnce, a při nedostatku formálních náležitostí je možno takovou plnou moc považovat za plnou moc tzv. procesní (srov. Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 6. 2018, č. j. 15 Af 60/2015-30 či také Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 7. 2021, č. j. 15 A 20/2019-52).
22. Žalovaný jak v odůvodnění napadeného rozhodnutí, tak i ve vyjádření k žalobě odkazuje na závěry poradního sboru Ministerstva Vnitra ke správnímu řádu č. 141/2014, ve kterém byly k této otázce učiněny následující závěry:

Není-li prezidiální plná moc předložena správnímu orgánu před zahájením správního řízení, nemůže se jí dovolávat účastník správního řízení v průběhu tohoto správního řízení. Pokud nesplňuje prezidiální plná moc všechny formální požadavky stanovené správním řádem, nejedná se o plnou moc podle § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu. Pokud ovšem z úkonu účastníka plyne jasná a určitá vůle být pro dané správní řízení zastupován a plná moc splňuje formální požadavky nižšího stupně plné moci (např. plné moci udělené pro celé správní řízení podle § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu nebo plné moci k určitému úkonu, skupině úkonů nebo část řízení podle § 33 odst. 2 písm. a) správního řádu), měl by správní orgán prezidiální plnou moc posuzovat v závislosti na jejím obsahu jako jiný typ plné moci. V probíhajícím správním řízení, ve kterém bude prezidiální plná moc předložena, bude mít taková plná moc právní účinky pouze jako procesní plná moc pro celé řízení (podle § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu). Zastoupený účastník

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

správního řízení se tak nebude moci dovolávat toho, že správní orgán nepostupoval v souladu se správním řádem, když přímo jemu doručoval písemnosti od samého počátku správního řízení namísto doručování písemností jeho zmocněnci, podle ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu.

23. Na rozdíl od soudem nedávno řešených věcí (rozsudku ze dne 23. 12. 2025, č. j. 52 A 9/2025 a 52 A 14/2025) z textu plné moci nevyplývá, že by mělo jít nutně jen o všechna řízení, která budou zahájena v budoucnu či v nějakém konkrétním čase. Sousedství „všechna řízení“ může zahrnovat i řízení probíhající. Pouhé uvedení slova „presidiální“ v záhlaví plné moci a prostý odkaz na ustanovení § 33 odst. 2 písm. c) nepostačují k naplnění požadavků z něj plynoucích. Časové vymezení okamžiku, od něhož má být plná moc účinná, je tedy nejednoznačné, což nelze zhojit pouhým obecným odkazem na výše citované ustanovení (obdobně ke shodné plné moci viz usnesení zdejšího soudu ze dne 2. 7. 2025, č. j. 50 A 11/2025-24).
24. Nejasné je rovněž splnění požadavku na úředně ověřený podpis. Z předloženého vyhotovení plné moci je zřejmé jen to, že byla *digitálně podepsána* jednatelkou žalobkyně a V. Ch., aniž by ovšem bylo zřejmé, zda se jedná o prostý elektronický podpis, který by bylo nutno úředně ověřit v rámci tzv. eLegalizace ve smyslu § 10 odst. 1 písm. b) zákona č. 21/2006 Sb., zákona o ověřování, anebo zda se jedná o některou z vyšších úrovní elektronického podpisu (např. uznávaný, zaručený, kvalifikovaný či založený na kvalifikovaném certifikátu), u nichž ovšem také bývá vyžadován určitý stupeň ověřování (srov. § 12 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, ve spojení s čl. 32 Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 910/2014). Z podoby záznamu digitálních (elektronických) podpisů na plné moci ze dne 2. 11. 2023 každopádně není zřejmé, zda u nich došlo k nějaké formě úředního ověřování, popř. zda samy o sobě nahrazují úřední ověřování. Ani požadavek úředně ověřeného podpisu plynoucí z § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu není v případě plné moci ze dne 2. 11. 2023 naplněn (srov. usnesení NSS ze dne 2. 10. 2025, č. j. 10 As 159/2025-28).
25. Vyvolá-li osoba vlastní vinou u správního orgánu domněnku, že zmocnila někoho jiného k právnímu jednání, nemůže se dovolat nedostatku zmocnění, byl-li správní orgán v dobré víře a mohl-li rozumně předpokládat, že zmocnění bylo uděleno. Negativní důsledky nese výhradně účastník řízení. Ten jediný má odpovědnost za to, koho vůči správnímu orgánu označí jako svého zástupce, a tím také nese všechna rizika s tím spojená (např. doručování zástupci s účinky pro zastoupeného; srov. bod 13 usnesení NSS ze dne 3. 6. 2025, č. j. 22 As 70/2025-29).
26. Správní orgány tedy postupovaly racionálně a zákonně, jestliže doručovaly obecnému zmocněnci stěžovatelky.
27. Dle § 81 správního řádu účastník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.
28. Dle § 83 odst. 1 správního řádu odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.
29. Dle § 92 odst. 1 správního řádu věta první a druhá, opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně

zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.

30. Soud na tomto místě připomíná, že v dané situaci se jedná o žalobu proti zamítnutí odvolání pro opožděnost. Pro tento případ odvolací správní orgán posuzuje rozhodnutí správního orgánu I. stupně pouze z té stránky, zda odvolání bylo podáno včasné, či nikoliv a zda bylo přípustné: *„Rozhodnutím podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán zamítá odvolání z důvodu jeho opožděnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez níž nelze podané odvolání meritorně projednat. Jinými slovy, rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost nelze považovat za součást meritorního projednávání přestupku, neboť v něm odvolací orgán pouze vyslovuje závěr o tom, že odvolání proti rozhodnutí bylo podáno opožděně, v důsledku čehož nelze napadené rozhodnutí o přestupku meritorně přezkoumat.“* (rozsudek NSS ze dne 23. 4. 2010, č. j. 5 As 10/2010-75).
31. Z rozsudku NSS soudu ze dne 15. 8. 2024, č. j. 8 As 198/2023-33, pak vyplývá, že *„[v] případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřípustného je tedy správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřípustné odvolání a zda tedy byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. Pokud krajský soud dospěje k závěru, že odvolání bylo po právu zamítnuto jako nepřípustné nebo opožděné, žalobu zamítne, v opačném případě toto odvolací rozhodnutí zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.“*
32. Pouze v těchto intencích je, v souladu s konstantní judikaturou NSS (srov. dále rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2011, č. j. 5 As 18/2011-81, nebo ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007-111) soud oprávněn posuzovat napadené usnesení.
33. Jestliže tedy – jak soud zjistil výše – došlo k účinném doručení prostřednictvím zmocněnce dne 12. 7. 2024, bylo odvolání žalobce ze dne 9. 2. 2025 podáno po uplynutí lhůty k odvolání, tedy opožděně. Závěr žalovaného o opožděnosti je správný a žaloba není důvodná.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

34. S ohledem na shora uvedené soud jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
35. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost a ostatně je ani nepožadoval.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. prosince 2025

JUDr. Bc. Kryštof Horn v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.